

Infobrochure

Mijn recht. Mijn toekomst.

kiyo
NGO voor
kinderrechten

Inhoud

Over KIYO	6
Noordwerking	8
Zuidwerking	10
Brazilië	12
AMAR	13
FAVOS DE MEL	14
CEDECA	15
PAMEN	16
India	18
GUK	20
JVM	20
FLR	21
Filipijnen	22
CFSPI	23
CHAP	24
ICWF	25
CLB	25
MFI	26
HLAF	27
Burundi	28
OIDEB	29
GIRIYUJA	30
AFEV	31
DR Congo	32
CEFADES	33
MUSAKALA	34
CENTRE DORIKA	35
Budgetten	37
Organigram	38
Colofon	39

Deze brochure bevat algemene informatie over de werking van KIYO in België en in het Zuiden. Per land waar KIYO actief is, vind je een korte beschrijving terug van de lokale partnerorganisaties waar KIYO mee samenwerkt, alsook een overzicht van de budgetten en een organigram.

Heeft u na het lezen van deze brochure vragen of opmerkingen? Stuur een e-mail naar: info@kiyo-ngo.be.

Missie

KIYO is een NGO voor **ontwikkelingssamenwerking** en strijdt voor de rechten van de **meest kwetsbare kinderen**. Prioritaire aandacht gaat dus naar kinderen die het minst in staat zijn zichzelf te beschermen en voor hun rechten op te komen. Op deze manier draagt KIYO bij tot verhoogde internationale inspanningen voor de verwezenlijking van de rechten van het kind.

In het Zuiden wijst KIYO overheden op hun verantwoordelijkheden bij de vertaling van het **Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind** naar lokale wetgeving en de uitvoering hiervan. Via **sensibilisering** van de kwetsbare kinderen, hun directe omgeving en de gemeenschap komt KIYO niet enkel in actie wanneer kinderrechten worden geschonden, maar wordt er ook preventief gewerkt en verhindert ze dat de rechten worden geschonden. Kinderen leren hoe ze voor hun rechten kunnen opkomen en zich ten volle kunnen ontwikkelen.

KIYO zet ook in op directe dienstverlening. Zo kunnen de kinderen niet alleen voldoen

aan hun basisbehoeften zoals voedsel, onderdak, gezondheidszorg en onderwijs, maar krijgen ze ook de kans op een waardige re-integratie in de maatschappij. Deze gelden als alternatieve en werkbare modelprojecten voor een meer kindvriendelijke samenleving.

KIYO ondersteunt en versterkt haar partners door middel van financiële steun en capaciteitsversterking. Het doel van capaciteitsversterking is om de partner organisatorisch zodanig te versterken dat ze zo autonoom en doeltreffend mogelijk kan opereren. KIYO wil via deze weg helpen om gezinnen en gemeenschappen uit te bouwen die hun rechten en die van hun kinderen in eigen handen nemen. Door de partners en de gemeenschap te sensibiliseren en te mobiliseren, werkt KIYO aan een duurzaam ontwikkelingsproces, waarbij kwetsbare kinderen alle kansen tot ontwikkeling krijgen en hierbij ook zelf participeren.

KIYO werkt zo mee aan een sterke civiele maatschappij die voor de kinderrechten kan opkomen. In landen die kampen met een zwakke democratie en gebrek aan inclusie van alle lagen van de bevolking bij de ontwikkeling van het land, zet KIYO bovendien in op 'goed bestuur' en wijst ze de overheden op hun verantwoordelijkheden.

In België spoort KIYO jongeren en volwassenen, onder andere opscholen, aan om zich te engageren voor de rechten van het kind. Ook is KIYO lid van Belgische en internationale netwerken en doet zij in samenwerking met andere kinderrechtenorganisaties aan beleidsbeïnvloeding. KIYO zet hierdoor het thema 'kinderrechten' op de politieke agenda en zorgt ervoor dat het kinderrechten thema prioritaire aandacht krijgt in de ontwikkelingssamenwerking.

Noordwerking

Sensibilisering

Het eerste luik van de noordwerking van KIYO is 'sensibilisering'. Via sensibilisering en educatie worden jongeren en volwassenen benaderd. De jongeren worden gesensibiliseerd via scholen (TSO en BSO secundair onderwijs) maar ook via jeugdverenigingen. KIYO probeert door mondiale vorming de kloof tussen Noord en Zuid te verkleinen. Samen met de jongeren zoekt KIYO naar gelijkenissen en verbanden tussen de jongeren in België en de jongeren in het Zuiden. Op scholen, bijvoorbeeld, brengt KIYO jongeren uit het BSO en TSO in contact met hun leeftijdsgenoten in het Zuiden die een soortgelijke opleiding volgen. Het betreft dan opleidingen variërend van houtbewerking, mechanica, elektriciteit, kok tot naaien.

Volwassenen worden gesensibiliseerd via allerlei activiteiten, vaak in samenwerking met andere organisaties van ontwikkelingssamenwerking. Zo werd de tentoonstelling 'Kadogo' over het leven van (ex-)kindsoldaten in verschillende grote steden in Vlaanderen in de kijker gezet. Ook werkt KIYO samen met vzw's, steden en gemeenten voor de organisatie van themadagen of landendagen over bepaalde kinderrechten thema's in regio's waar KIYO projecten heeft.

Beleidsbeïnvloeding

Door samen te werken met andere organisaties kan KIYO beter wegen op het kinderrechtenbeleid van de overheid. KIYO is aangesloten op netwerken zoals de Kinderrechtencoalitie. Dit is een coalitie van Belgische niet-gouvernementele organisaties die toezien op de nationale implementering van het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Elk jaar werkt KIYO mee aan een specifiek thema en schrijft zij mee aan een alternatief rapport. Dit rapport geeft een stand van zaken weer over de situatie van kinderrechten in België en bevat aanbevelingen om de situatie te verbeteren.

Ook is KIYO lid van het Platform voor Kinderrechten in Ontwikkelingssamenwerking. Het doel van het platform is om meer aandacht te geven en te vragen voor het thema 'kinderrechten' binnen de Belgische ontwikkelingssamenwerking. Dit wordt gedaan aan de hand van lobbywerk bij het federaal Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking en door de bevolking beter te informeren over kinderrechtenthema's, door middel van opleidingen, nieuwsbrieven, enz.

Eén van de sensibiliserende activiteiten die KIYO in België organiseert is de tentoonstelling KADOGO over het leven van (ex-)kindsoldaten in DR Congo. Deze tentoonstelling bestaat uit schilderijen van Congolese kunstenaars, tekeningen van Congolese jongeren en ex-kindsoldaten, getuigenissen en fotomateriaal. Ook geeft KIYO interactieve workshops aan jongeren en volwassenen over dit thema.

Zuidwerking

Engagement in het Zuiden

KIYO is actief in verschillende landen in het Zuiden. Ze steunt lokale organisaties die kwetsbare kinderen opvang, onderwijs en juridische en psychologische ondersteuning bieden, hen helpen bij de re-integratie in de samenleving, de kinderen en hun omgeving sensibiliseren en aan beleidsbeïnvloeding doen. De focus ligt hier op het geloof in de sterktes van het Zuiden. Tegelijkertijd worden er ook activiteiten georganiseerd om de gemeenschap bewust te maken van de risico's en gevolgen van het verwaarlozen van kinderen.

KIYO is actief op alle niveaus van de samenleving. De partners van KIYO informeren de kinderen niet enkel over hun eigen rechten en hoe ervoor op te komen, maar sensibiliseren ook de plichtsdragers zoals ouders, leerkrachten en de lokale gemeenschap. Op hoger niveau wordt door middel van beleidsbeïnvloeding de overheid gesensibiliseerd. Deze manier van werken heeft als doelstelling 'het creëren van langetermijn effecten van gelijke kansen voor kwetsbare kinderen in de samenleving'.

Actiedomeinen

**Directe
dienstverlening**

**Sociaal-
economische
re-integratie**

Sensibilisering

**Voedsel-
zekerheid**

**Beleids-
beïnvloeding**

KIYO werkt in de grootsteden van de Filipijnen en Brazilië waar armoede en geweld voor veel kinderen de dagelijkse realiteit is. In Burundi ligt de focus op kinderen die leven op straat leven en andere kinderen die kwetsbaar zijn onder andere omwille van een moeilijke gezinssituatie. In DR Congo werkt KIYO voornamelijk in conflictgebieden met kinderen die in aanraking kwamen met een gewapend conflict. Dit kunnen zowel kinderen zijn die door milities zijn gerekruteerd als kinderen die op een andere manier zijn getroffen door het oorlogsgeweld. In India ligt de focus op kinderen van minderheidsgroepen die uitgesloten zijn van de samenleving. Op de volgende pagina's volgt een overzicht van de verschillende projecten per land.

Brazilië

KIYO werkt in Brazilië met straatkinderen, kinderen in favela's en kinderen in conflict met de wet.

De partners van KIYO in Brazilië situeren zich in Rio de Janeiro en haar 13 voorsteden. Ondanks economische groei blijft Brazilië een land waar de kloof tussen arm en rijk in een hoog tempo toeneemt. De rechten van kinderen uit arme gezinnen worden veelal geschonden, waaronder het recht op gezondheid en onderwijs. Grote delen van de bevolking in het noorden van de stad leven onder de armoedegrens en het aantal arme wijken breidt zich in Rio de Janeiro verder uit. Momenteel leven in Rio 12.000 kinderen op straat.

Het straatleven gaat gepaard met allerlei risico's voor een kind. Ondervoeding, gezondheidsproblemen en soa's zijn veel voorkomende problemen bij kinderen

en jongeren. Doordat ze weinig tot geen steun of affectie krijgen, zoeken ze hun toevlucht in drugs, alcohol of andere verdovende middelen. Ze zijn vaak slachtoffer van verregaand politiegeweld, vervolging met illegale opsluiting, kinderarbeid en ook drugsverslaving.

HOE GAAT KIYO TE WERK?

KIYO verbindt partnerorganisaties onderling en stimuleert hen om samen te werken. Door de krachten te bundelen, kunnen de partners ook beter op het kinderrechtenbeleid van de overheid wegen. In Rio de Janeiro werkt KIYO samen met vier ervaren partnerorganisaties die onderling samenwerken. Terwijl de ene partner zich inzet voor een intensieve opvang en maatschappelijke re-integratie van de kwetsbare kinderen, legt de andere partner zich toe op begeleiding van de families, educatie en beleidsbeïnvloeding.

AMAR

De organisatie AMAR specialiseert zich in de opvang en re-integratie van kinderen die leven op straat en in de favela's en kinderen in conflict met de wet. AMAR werkt voornamelijk in de arme noordelijke en voorstedelijke zones van Rio de Janeiro.

Het AMAR-programma bestaat uit drie samenhangende pijlers: straathoekwerking, dagopvang en het 24u-kinderhuis. Via straathoekwerking worden kinderen die op straat leven, benaderd en begeleid naar een stapsgewijze re-integratie in de samenleving. In het dagcentrum kunnen de kinderen deelnemen aan het dagprogramma. In het centrum krijgen de kinderen medische verzorging, een maaltijd en worden ze via pedagogische workshops en alfabetiseringsklasjes gewoon gemaakt aan het onderwijssysteem. Niet in alle gevallen is re-integratie mogelijk, zoals in het geval van zware gezinsconflicten. Daarom is AMAR een 24uurs- opvanghuis gestart. Dit opvanghuis biedt verschillende kinderen variërend van enkele maanden tot een jaar lang ruimte voor begeleiding. AMAR heeft ook een speciale werking voor straatjeugd die veelal in conflict raken met de wet, of kinderen in de jeugdgevangenis die na vrijlating nergens terecht kunnen.

Complementair aan de straathoekwerking heeft AMAR ook een preventieve actielijn opgezet in de favela's. Dit betreft kinderen die nog thuis wonen maar een verhoogd risico lopen om op straat te belanden onder andere wegens dreigende drugsconflicten, waarbij ze risico lopen om door de drugsmafia te worden gerekruteerd of wegens familieproblemen. De preventieve versterking van de gezinnen heeft als doel te vermijden dat kinderen het huis ontvluchten.

AMAR heeft ook een sterke werking rond beleidsbeïnvloeding, met vertegenwoordiging in de voornaamste jeugdbeleidsraden, kinderrechtennetwerken en in verschillende koepels voor mensenrechten. Zo zet AMAR de overheid onder druk opdat ze de rechten van straatkinderen en gevangen kinderen respecteren.

De drie werkassen, eerstelijns hulp, preventie en beleidsbeïnvloeding, bieden een interessant model voor het programma van KIYO. De acties van AMAR begunstigen momenteel 1000 kinderen niet alleen in Rio, maar ook in de voorsteden.

FAVOS DE MEL

Favos de Mel biedt pedagogische en sociale begeleiding aan kinderen van favela's en uiteengevallen gezinnen in arme buurten. Behalve dienstverlening aan de favelakinderen wordt ook samengewerkt met hun gezinnen. Het opvanghuis situeert zich in Duque de Caxias, een voorstad van Rio de Janeiro.

De sociaalpedagogische hulpverlening richt zich zowel naar de kinderen zelf als naar hun gezin. De kinderen kunnen deelnemen aan een educatief programma waar ze naschoolse activiteiten kunnen volgen. De aanpak focust zich vooral op preventie, via een samenwerking met de ouders en sociale assistentie.

In de pedagogische centra van Favos de Mel worden 80 lagere schoolkinderen opgevangen en opgevoed. Hierin doorlopen kinderen in sociale risicosituaties van arme gemeenschappen, naast de verplichte schooltijd, ook een extra aanvullend onderwijsprogramma. Dit onderwijsprogramma biedt voornamelijk schooltaakbegeleiding, maatschappelijke en gezondheidsbegeleiding, cultuurbesteding, sport en spel.

Binnen de gezinswerking worden momenteel een honderdvijftigtal families bereikt. Favos de Mel biedt dit opvoedkundige programma aan als een vernieuwing binnen het voorstedelijke gebied van Rio. Met dit programma hoopt zij de aandacht van de lokale overheid te vestigen op de opvoeding van kinderen in de eerste cruciale jaren van hun leven.

Favos de Mel ondersteunt ook andere activiteiten zoals lokale vrouwengroepen en verenigingen die uit eigen initiatief kinderopvang wensen te organiseren in hun wijk.

De vernieuwende inzichten van organisatieversterking van de achtergestelde buurten rond kinderopvang zijn van grote waarde binnen het KIYO-programma. Zo kan preventieve armoedebestrijding in de voorsteden op langere termijn helpen het probleem van de straatkinderen in Rio op te lossen.

CEDECA

CEDECA ('Centro de Defesa dos Direitos da Criança e do Adolescente') is een kinderrechtencentrum dat strijdt voor de verbetering van de leefsituatie van straatkinderen, favelakinderen, kinderen in conflict met de wet en hun gezinnen. CEDECA situeert zich in Rio de Janeiro en is ontstaan uit een organisatie die al het langst in Rio met straatkinderen werkt: 'Sao Martinho'. Sinds kort is CEDECA een onafhankelijke NGO.

Het centrum legt zich toe op de juridische verdediging van de kinderrechten. Om de Braziliaanse overheid tot meer respect voor kinderrechten aan te zetten, werken de kinderadvocaten van CEDECA rond modelrechtzaken waar internationale campagnes aan verbonden zijn. Door samen te werken met organisaties zoals Amnesty International kan er extra druk worden uitgeoefend op de overheid om zware schendingen van kinderrechten effectief tegen te gaan. Daarnaast zorgt CEDECA ook voor promotie en sensibilisering van de rechten van het kind. Eveneens doet ze aan beleidsbeïnvloeding om zo de plaatselijke Jeugdwet ECA ('Estatuto da Criança e do Adolescente') te versterken.

Naast juridische ondersteuning krijgen kinderen en hun gezinnen ook de nodige sociale ondersteuning bij rechtzaken zoals bescherming van getuigen bij geweldpleging, begeleiding van kinderen bij het opkomen voor hun rechten, bemiddeling tussen kind en jeugdrechtsbank en supervisie van de rechten van gevangen kinderen.

Samen met andere organisaties is CEDECA ook actief bij plaatselijke jeugdraden en fora voor kinderrechten. Deze willen vooral kennis van en aandacht voor kinderrechten preventief inbouwen en het structurele geweld – vaak door de overheid zelf toegepast - op langere termijn uitbannen. Stapsgewijs wordt het rechtssysteem ook toegankelijk gemaakt voor de allerarmsten, om zo bij te dragen tot een solide rechtsstaat.

Meer info: www.cedecarj.org.br

PAMEN

PAMEN (Pastoral do Menor) bestaat al 30 jaar als nationale beweging voor de verdediging van kinderrechten en is ook actief in Rio, als onderdeel van het sociale pastoraal van de progressieve katholieke kerk. De beweging heeft zich gespecialiseerd in de werking met jongeren in conflict met de wet. Het is het grootste netwerk dat werkt rond kinderrechten en heeft tevens een invloedrijke expertise die gebruikt wordt in de onderhandelingen met de overheid. De organisatie is gesitueerd in de afgelegen randgemeentes van Rio de Janeiro.

Via rehabilitatieprogramma's worden er alternatieve maatregelen toegepast voor jongens en meisjes in conflict met de wet. Meestal gaat dit om jongeren veroordeeld omwille van een eerste diefstal of drugsgebruik. Vaak worden deze jongeren onredelijk hoog gestraft en komen zij terecht in jeugdgevangenissen onder vaak mensonterende omstandigheden. Door opsluiting ver weg van hun gemeenschap worden ze losgescheurd van hun families en verliezen ze kans op re-integratie. Via een tweede kansensysteem voorzien in de jeugdwet ECA ('Estatuto da Crianca e do Adolescente'), participeren de jongeren in een educatief programma waarin ze worden begeleid bij de re-integratie in het regulier schoolsysteem, volgen ze beroepscursussen en engageren ze zich als vrijwilliger. Ook werkt PAMEN aan het herstellen van familiebanden van de getroffen families en worden jeugdorganisaties gemobiliseerd om de jongeren te begeleiden bij een verdere re-integratie.

PAMEN promoot haar programma bij de Braziliaanse overheid als alternatief voor de overvolle jeugdgevangenissen. Statistieken wijzen uit dat deze alternatieve aanpak een opmerkelijk hoger positief resultaat geeft dan een repressieve aanpak, met een hogere kans op een goede integratie zonder terugvalgedrag. Ongeveer 90 % van de jongens en meisjes die tot nu toe aan het rehabilitatieprogramma deelnamen, wonen terug thuis, studeren en vinden werk. Samen met de andere partners van VIC Kinderrechten ngo oefent PAMEN dan ook beleidsbeïnvloeding uit om de verouderde jeugdgevangenissen af te schaffen en de aanpak van rehabilitatie te stimuleren.

Meer info: www.pastoraldomenornacional.org

India

In India werken de partnerorganisaties van KIYO met kinderen van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen, namelijk 'Tribals', inheemse groepen die niet tot het kastensysteem behoren, en Dalits (kastelozen, ook wel 'Harijans' of 'onaanraakbaren' genoemd). Het tribale programma situeert zich in de deelstaten Chhattisgarh (district Surguja) en Jharkand (districten Gumla en Simdega). Beide deelstaten behoren tot de meest achtergestelde deelstaten van India. Het Dalit-programma situeert zich in 250 dorpen in acht districten van de zuidelijke deelstaat Tamil Nadu.

Het Tribale programma

Acht procent van de Indiase bevolking

bestaat uit Tribalen. In de deelstaten Jharkand en Chhattisgarh bedraagt hun aantal echter meer dan 25%. Tribalen vormen de oorspronkelijke bewoners van India en zijn één van de meest gemarginaliseerde bevolkingsgroepen in het land. Ondanks het bestaan van een Indiase wet die gelijke rechten vooropstelt voor elke bevolkingsgroep, wordt deze wet in de praktijk niet nageleefd. De Tribalen hebben nog altijd geen gelijke kansen binnen de Indiase samenleving. Zij kunnen vaak niet rekenen op voldoende landbouwgronden en dus onvoldoende inkomen met onder andere hongersnood tot gevolg. Armoede bemoeilijkt verder ook de toegang tot het onderwijs en de arbeidsmarkt. Ook zijn zij vaak niet op de

hoogte van hun rechten. Deze situatie gecombineerd met een gebrek aan gezondheidszorg, voldoende schoon drinkwater, leiderschap en georganiseerde bewegingen maakt hen erg kwetsbaar voor invloeden van buitenaf. Ze worden nauwelijks opgenomen in de samenleving en ze lopen een groter risico om verslaafd te raken aan alcohol en drugs. Zo komen zij vaak terecht in de criminaliteit, worden ze een doelwit van de politie en geraken ze niet uit de vicieuze cirkel van uitsluiting en armoede.

Het Dalitprogramma

Hoewel discriminatie op basis van kasten verboden is, zijn de Dalits, de laagste kaste binnen het klassieke Hindoe kastensysteem, dagelijks slachtoffer van discriminatie.

Dalits kunnen slechts terugvallen op beperkte basisvoorzieningen zoals land, drinkbaar water of elektriciteit en werken vaak tegen een hongerloon voor grootgrondbezitters. Eveneens hebben ze nauwelijks of geen ervaring met leiderschap en beschikken ze over te weinig kennis over hun rechten waardoor ze er moeilijk voor kunnen opkomen. Vooral meisjes en -vrouwen in familieverband worden gediscrimineerd. Ook de rechten

van de kinderen onder de Dalits worden vaak flagrant geschonden. Ondanks de wet die basisonderwijs als een recht voor elk kind beschouwt, genieten deze kinderen nauwelijks enige vorm van onderwijs. Vaak zien de ouders geen meerwaarde in goede scholing voor hun kinderen. Niet enkel is de kwaliteit van het onderwijs niet optimaal, ook is kinderarbeid voor de gezinnen vaak een noodzaak om een gezinsinkomen te hebben dat voldoende hoog is om te overleven. Door hun gemarginaliseerde situatie hebben de Dalits, en dus ook de Dalitkinderen, geen andere optie dan het vuile werk te doen dat andere groepen niet willen doen.

HOE GAAT KIYO TE WERK?

De focus van het KIYO-programma in India ligt de laatste jaren steeds meer op de kinderrechten bij deze minderheidsgroepen.

GUK

GUK ('Gram Utham Kendra') werkt met Tribale jongeren die geen formeel onderwijs volgden of voortijdig hun formele opleiding beëindigden. GUK is actief in Jharkland, Gumla en het Simdega district.

GUK verenigt jongeren die alternatieve opleidingen volgen, zoals het herstellen van waterpompen, en zich ten dienste stellen van de gemeenschap. In 1998 leidde dit tot de vorming van de eerste 'wijsheidsraden', elk verantwoordelijk voor 50 dorpen. Dit was het begin van de aanzet voor de verdere uitbouw van gedecentraliseerde jongerenraden. GUK heeft tot doel de gemeenschap tot actie aan te zetten, te sensibiliseren en op te komen voor haar rechten. Een leidinggevend figuur in de tribale gemeenschap wordt aangesteld en opgeleid en dient de anderen te informeren over hun rechten in de samenleving.

De GUK-strategie staat ook model voor JVM, een andere partner van KIYO, en de Korakugemeenschappen. Ook krijgen tribale jongeren een opleiding, afgestemd op de noden van hun dorp of streek. De opleiding voor het herstel van waterpompen is hier een voorbeeld van. Jongeren staan op die manier actief in dienst van hun gemeenschappen.

JVM

JVM ('Jeevan Vikas Maitree') bestaat uit lokale Jezuïetenpaters en leken die zelf tot de tribale gemeenschap behoren, waarvan hoofdzakelijk de Oeraon stam. JVM is werkzaam in Chhatisgarh, Jharkland.

Voor de uitvoering het KIYO-programma werkt JVM in een bijzonder afgelegen streek in het district Surguja. De reden hiervoor is dat de lokale jungle de habitat is van de Korakustam, wellicht de meest gemarginaliseerde stam onder de tribale stammen. Gezien de onherbergzaamheid van de streek heeft partner JVM ter plaatse een "lokale antenne" uitgebouwd, KCD genaamd. KCD staat voor 'Koraku Community Development'. JVM-KCD richt zich in het bijzonder op de rechten van Koraku drop-out jongeren. Zij werkt meerbepaald met jongerengroepen die diensten verlenen aan het lokale dorp.

De jongeren worden gestimuleerd om deel te nemen aan lokale bestuursraden om zo hun rechten beter afdwingbaar te maken. Net als bij GUK krijgen de jongeren ook beroepsopleidingen.

FLR

FLR ('Forum for Livelihood Rights') komt als overkoepelende structuur van tien NGO's op voor de rechten van de Dalits, in het bijzonder Dalit kinderen. Het forum is een initiatief van KIYO en is werkzaam in Tamil Nadu.

Elke organisatie die deel uitmaakt van het forum heeft een eigen specialisatie, en staat in rechtstreeks contact met de lokale bevolking. Hierdoor is FLR in staat kennis en onderzoek uit te werken gebaseerd op gegevens die afkomstig zijn uit de lokale gemeenschappen. Bevindingen worden gecentraliseerd, gezamenlijk geïnterpreteerd en vervolgens wordt er een gezamenlijk actieplan opgesteld. De informatie wordt gebruikt bij het onder druk zetten van de overheid opdat de rechten van de Dalitkinderen worden gerespecteerd. In 2013 legt FLR zich voornamelijk toe op het afdwingbaar maken van het recht op kwaliteitsvol onderwijs voor deze kwetsbare kinderen.

Filipijnen

In de Filipijnen richt KIYO zich op kinderen in conflict met de wet en straatkinderen. De Filipijnse partnerorganisaties van KIYO bevinden zich in 5 grootsteden, namelijk Baguio City, Metro Manila, Cebu City, Iloilo City en General Santos.

De Filipijnen scoort, in vergelijking met andere landen in Zuidoost-Azië, heel laag op de Human Development Index. Het land wordt gekenmerkt door een grote sociale ongelijkheid. Een overgroot deel van de bevolking leeft in absolute armoede. De weinig ontwikkelde economie van de Filipijnen gaat gepaard met een hoge werkloosheidsgraad. Zo bedroeg het gemiddelde inkomen per hoofd van de bevolking in 2011 niet meer dan 3,5 dollar per dag.

De Filipijnse bevolking groeit snel aan en het land kent een snelle verstedelijking. Een groot deel van jongeren en kinderen, dat 42% uitmaakt van de bevolking, leeft

in stedelijke armoede en is erg kwetsbaar. Een groot aantal kinderen overleeft op straat. Ook komen velen onder hen reeds op jonge leeftijd in conflict met de wet. De jeugdcriminaliteit die hiermee gepaard kan gaan is hoofdzakelijk te wijten aan de erg problematische omgeving waarin de kinderen en jongeren opgroeien.

HOE GAAT KIYO TE WERK?

De partnerorganisaties in de Filipijnen leggen zich toe op de re-integratie van straatkinderen en kinderen in conflict met de wet in de samenleving enerzijds en beleidsbeïnvloeding anderzijds. Samen met lokale partners engageert KIYO zich voor de rechten van de straatkinderen en kinderen in conflict met de wet en biedt hen kansen op een volwaardige integratie in de samenleving.

CFSPI

CFSPI (Child and Family Services Philippines Inc.) werd in 1987 opgericht. Met steun van KIYO biedt CFSPI psychosociale, juridische en educatieve bijstand aan kinderen in conflict met de wet en geeft capaciteitsversterking aan 'Lokale Raden voor Kinderbescherming'. De organisatie is actief in Baguio City.

Baguio City was ooit een rustig bergstadje, maar de afgelopen decennia trokken steeds meer mensen vanuit het platteland naar de stad op zoek naar een beter leven. Naast een snelle verstedelijking bracht dit ook armoede met zich mee. Veel gezinnen leven onder de armoedegrens met als gevolg dat meer en meer kinderen in risicosituaties opgroeien. CFSPI heeft als doelstelling 'het creëren van een samenleving waarin alle kinderen zich volwaardig kunnen ontplooiën'. Dit wil de organisatie realiseren door kinderen, vrouwen en families te informeren en op te leiden in hun rechten en hoe deze af te dwingen.

Om de oorzaken van de jeugdcriminaliteit aan te pakken, ging CFSPI, uitgaande van de nieuwe jeugdwet van 2006, zich steeds meer concentreren op de rehabilitatie van straatkinderen en kinderen in conflict met de wet en op capaciteitsversterking van de Lokale Raden voor Kinderbescherming.

De werking van CFSPI is erop gericht om bij kinderen, gezinnen en lokale overheden de nodige capaciteiten te ontwikkelen die hen helpen een antwoord te bieden op hun economische en sociale moeilijkheden. De werking van CFSPI steunt op de volgende pijlers:

- Onderwijs, psychosociale begeleiding en vaardigheidstrainingen voor kinderen in conflict met de wet en risicojongeren.
- Groepsdiscussies en ateliers over opvoedingstechnieken voor ouders uit de gemeenschappen.
- Capaciteitsopbouw voor lokale overheden met het oog op een proactief kinderrechtenbeleid.
- Organisatie en ondersteuning van jongerenverenigingen die zelf voor de rechten van kinderen kunnen opkomen.

KIYO steunt momenteel CFSPI bij projecten in 16 wijken van Baguio City. Al deze wijken hebben ondertussen een zeer actieve Lokale Raad voor Kinderbescherming en actieve jongerenverenigingen die mee vorm geven aan het lokale kinderrechtenbeleid.

CHAP

CHAP ('Childhope') focust zich voornamelijk op het verdedigen van de rechten van straatkinderen aan de hand van straatonderwijs, re-integratie en belangenbehartiging. CHAP bevindt zich in de hoofdstad Manila. Childhope tracht via intensieve sensibiliseringscampagnes de overheid ertoe te dwingen mee in te staan voor de zorg voor deze kinderen. VIC Kinderrechten ngo steunt sinds 2008 het straatonderwijsprogramma in samenwerking met andere lokale en internationale organisaties.

CHAP werd in de jaren '80 opgericht als antwoord op het toenemende aantal straatkinderen in Filipijnse steden. In Manila alleen al leven zo'n 12.000 kinderen op straat. Childhope strijdt voor de rechten van deze kinderen, waaronder het recht op onderwijs en sociale dienstverlening en voor kansen op volwaardige integratie in de samenleving. De organisatie biedt hen vorming en psychologische begeleiding van straatkinderen en stimuleert en begeleidt hen bij de stap om de straat te verlaten. Dit gebeurt onder meer aan de hand van straatonderwijs, waarbij straathoekwerkers de kinderen in de stad basiseducatie aanbieden.

Naast hen te leren lezen, schrijven en rekenen, maakt CHAP de kinderen bewust van hun rechten en leren de kinderen hoe voor deze rechten op te komen. Eveneens worden de kinderen toegang verleent tot opvang en andere vormen van zorgverlening.

Naast onderwijs bieden de straathoekwerkers van Childhope de kinderen ook psychosociale begeleiding. Samen met de kinderen zoekt de organisatie alternatieven voor het leven op straat. Indien mogelijk worden de kinderen herenigd met zijn of haar gezin. Wanneer re-integratie met het gezin om de één of andere reden onmogelijk is, worden de kinderen begeleid bij zelfstandig wonen. Childhope heeft ook voormalige straatkinderen onder haar personeel.

Meer info: <http://www.childhope.org.ph/>

ICWF

ICWF is een organisatie van directe dienstverlening voor kwetsbare kinderen, waaronder kinderen in conflict met de wet. Ze ondersteunt ook de Lokale Raden voor Kinderbescherming. ICWF situeert zich in Iloilo City.

Tot 2011 beschikte ICWF over een opvanghuis voor kinderen in conflict met de wet in Iloilo City. Vandaag is de verantwoordelijkheid voor het opvanghuis overgedragen aan de lokale overheid. De werking van ICWF is uitgegroeid van een residentieel tot een gemeenschapsgericht programma. ICWF legt zich toe op preventie van de gemeenschap en capaciteitsversterking van de lokale overheid. Ook organiseert ICWF educatieve trainingen voor jongeren die terug achter de schoolbanken gaan zitten.

CLB

De organisatie CLB pleit voor rechtvaardigheid voor kinderen in de provincie Cebu, in het centrum van het land.

Kinderrechtenschendingen komen in de Filipijnen in verschillende vormen voor. Kinderprostitutie, kinderarbeid, kindermisbruik en geweld tegen kinderen zijn aan de orde van de dag. Niet alleen doet CLB aan beleidsbeïnvloeding, ook begeleidt en sensibiliseert ze de inwoners van verschillende 'Barangays'. 'Barangays' zijn de kleinste bestuurlijke eenheden, te vergelijken met een deelgemeente of wijk. De organisatie informeert de gemeenschap over de bestaande wetgeving en biedt ze trainingen in strategische planning en organisatie. Zo maakt CLB de gemeenschap bewust over de rechten van kinderen en hoe kindermisbruik tegen te gaan.

Omdat de kwetsbare kinderen vaak in een problematische gezinssituatie opgroeien, leert CLB de ouders ook technieken aan voor een goede opvoeding van hun kind, en worden ze bewust gemaakt van de rechten van hun kind.

MFI

Het MFI ('Marcellin Foundation Inc.') begeleidt straatkinderen bij het zelfstandig wonen en de re-integratie met hun familie en samenleving. MFI bevindt zich in General Santos City, in het Zuiden van de Filipijnen.

MFI werd in 1991 opgericht in General Santos City. Initieel begon het project als opvanghuis voor straatkinderen, maar al snel bleek de vraag naar hulp te hoog. Daardoor verhuisde de organisatie naar een groter domein waar het groepjes van 10 tot 15 jongeren begeleidt bij het zelfstandig wonen in losstaande huisjes. Ze staan zelf in voor dagelijkse huishoudelijke taken. Een team van leerkrachten, maatschappelijk werkers en huisouders verzorgt de psychologische, familiale en educatieve begeleiding van de kinderen. Op die manier tracht ze de kinderen te re-integreren in de familie en samenleving of zelfstandig te leven buiten het centrum.

Als alternatief voor het harde formele rechtssysteem, biedt Marcellin Foundation deze kinderen een tweede kans. Via formeel en tweedekansonderwijs vinden de kinderen alsnog een opleiding. Een breed aanbod aan technische beroepsopleidingen geeft de jongeren dan weer een kans op een job en een eigen inkomen. Marcellin Foundation hielp zo al honderden straatkinderen en kinderen in conflict met de wet aan een job.

Naast haar huidige activiteiten richtte MFI het 'General Santos Juvenile Justice Network' op. Dit netwerk werkt rond de rechten van het kind en wijst overheden op hun plichten. Sinds 2004 bemiddelt MFI ook de vrijlating van jongeren. Uniek in de werking van de organisatie is de openheid en vertrouwen in de omgang met de kinderen.

Meer info: <http://www.mfi.org.ph>

HLAF

HLAF werkt met kinderen in conflict met de wet. Zij geeft training in herstelrecht, een rechtsbenadering waarin het slachtoffer centraal staat. Ook doen HLAF aan beleidsbeïnvloeding in Quezon city en Caloocan City, twee van de grootste steden van het land.

HLAF strijdt voor aangepaste maatregelen en gerechtigheid voor kinderen in conflict met de wet in de plaats van reguliere strafmaatregelen. Ze vecht de onwettige toepassing van het strafrecht op minderjarigen aan, die vaak dezelfde berechting krijgen als volwassenen. Vaak kunnen deze kinderen geen advocaat of administratieve kosten voor een proces betalen. Zo gebeurt het dat zij daardoor vaak langer in voorhechtenis zitten dan in hun eigenlijke straf bedoeld was.

HLAF ontwikkelde een uitgebreid trainingstraject voor Lokale Raden voor Kinderbescherming waarin ze uitlegt hoe het nieuwe jeugdrecht in mekaar zit en hoe ze in de praktijk om te zetten. Via een goede implementatie van de jeugdwet krijgen kinderen in conflict met de wet immers de kans om via een alternatieve gemeenschapsstraf hun fout recht te zetten.

Momenteel werkt HLAF aan de oprichting van comités in de gemeenschappen die toezien op de juist behandeling van kinderen in conflict met de wet. Daarnaast verleent ze ook juridische ondersteuning aan (risico)kinderen en hun familie. Ook de politie, maatschappelijk werkers en leraren krijgen trainingen in herstelrecht en de rechten van het kind.

Meer info: <http://primary.hlafphil.org/>

Burundi

Burundi is een klein, dichtbevolkt land gelegen in Centraal Afrika in de Regio van de Grote Meren. De burgeroorlog in Burundi, die uitbrak in 1993, heeft meer dan een decennium geduurd en de laatste gewapende rebellengroepering legde de wapens pas neer in 2009. De oorlog liet het land achter in een sociale en economische woestenij. De gevolgen van de oorlog zijn nog uiterst tastbaar in alle lagen van de bevolking, ook bij de jongere generaties. De infrastructuur is verwoest en het land kampt met een zeer hoge werkloosheidsgraad, voornamelijk onder de jongeren.

Door de conflicten zijn vele families getroffen, wat het aantal weeskinderen en verscheurde families heeft verhoogd. Het aantal straatkinderen is gestegen, veelal omdat kinderen en jongeren het huis ontvluchtten om te ontkomen aan de familiale ellende ten gevolge van armoede, geweld of seksueel misbruik.

Deze kinderen zijn om allerlei redenen uiterst kwetsbaar. Ten eerste ontbreekt er bij deze kinderen een beschermde omgeving en opvangnet. Ze zijn overgelaten aan de gevaren van het straatleven. Ten tweede zijn ze vaak getraumatiseerd door mishandeling, uitbuiting en verwaarlozing in de periode voordat ze op straat terecht kwamen. Ten derde ontbreekt het veel kinderen ook aan schooling. Hierdoor hebben zij weinig mogelijkheden om hun leefsituatie te verbeteren. Tenslotte heersen er veel vooroordelen over deze kinderen en is het voor hen moeilijk – ook al proberen ze zelf verandering in hun situatie te brengen – om opnieuw geaccepteerd te worden door hun families en gemeenschappen. Door de hoge kwetsbaarheidsgraad hebben deze kinderen alle steun nodig om voor hun rechten op te komen.

OIDEB

Partner OIDEB is actief in de noordelijke stad Ngozi en werkt met kinderen die leven op straat en kinderen in conflict met de wet. De organisatie heeft een consortiumwerking met Giriyuja, een andere partner van KIYO, die zich op dezelfde doelgroep richt. De twee organisaties gaan complementair te werk en hanteren zo een zeer efficiënte en holistische aanpak van de problematiek omtrent straatkinderen en kinderen in conflict met de wet. Giriyuja levert eerder dienstverlenend werk, terwijl OIDEB eerder aan beleidsbeïnvloeding doet en juridische bijstand geeft. .

OIDEB doet aan juridische begeleiding, sensibilisering en beleidsbeïnvloeding. De straatkinderen krijgen in een 'centre d'ecoute' juridische bijstand en worden begeleid door advocaten die door OIDEB zijn aangesteld. Deze ondersteunen de kinderen in de verdediging van hun rechten. Zij ijveren voor een eerlijk proces en geven juridisch advies aan zowel straatkinderen als kinderen die slachtoffer zijn van fysiek en seksueel misbruik en geweld. Eveneens beschikt dit centrum over kinderrechtenambassadeurs die de problematiek van straatkinderen in kaart brengen om een optimale aanpak van de problematiek te verzekeren. Bijkomend worden ook kinderen die leven op straat geïnformeerd over hun rechten en krijgen zij juridische bijstand door middel van de 'clinique juridique mobile'.

Daarnaast leidt OIDEB mensen op uit Ngozi over de rechten van het kind. Deze mensen verdedigen de belangen van het kind in een Provinciaal Coördinatiecomité om zo de problematiek rond straatkinderen aan te kaarten en tegen te gaan. Aan de hand van de rapporteringen en bevindingen van dit Comité, wordt aan beleidsbeïnvloeding gedaan. Ook gebruikt OIDEB radiospots en affiches om de bevolking van Ngozi te sensibiliseren over de rechten van het kind.

GIRIYUJA

Partnerorganisatie Giriyuja werkt met straatkinderen in Ngozi. Ngozi is, op hoofdstad Bujumbura na, de stad met het grootste aantal straatkinderen in heel het land. Veel projecten voor straatkinderen beperken zich echter tot Bujumbura. Giriyuja werkt samen met KIYO-partner OIDEB en zo kunnen ze zich onderling versterken. Wanneer een kwetsbaar kind meer juridische bijstand nodig heeft, wordt het doorverwezen naar OIDEB. Vanaf 16 jaar worden kinderen in sommige gevallen ook doorverwezen naar partnerorganisatie AFEV die horecaopleidingen aanbiedt.

Giriyuja ondersteunt jonge straatkinderen en kinderen in conflict met de wet in hun re-integratie in het onderwijs en bij hun familie. Giriyuja spreekt straatkinderen op straat aan, geeft hen eten, en dient waar nodig medische zorg toe. Tevens organiseert ze socio-sportieve activiteiten voor de straatkinderen, wat hen helpt zelfvertrouwen en zelfbewustzijn te creëren. Daarnaast verwijst de organisatie, indien nodig, de kinderen door naar 'centre d'écoute' van OIDEB, waar straatkinderen begeleid worden en juridische bijstand krijgen.

Giriyuja gaat ook actief op zoek naar familieleden van het kind, om deze aan de hand van psychosociale begeleiding te re-integreren in de familiale omgeving. Eenmaal het kind terug opgenomen is door zijn of haar familie, volgt Giriyuja de familiale situatie geruime tijd op om terugval van het kind naar het straatleven te vermijden. Daarnaast verzekert Giriyuja de kinderen een schoolopleiding door ze te begeleiden naar de schoolbanken en waar nodig de schoolkosten te dekken. Giriyuja organiseert ook samen met de straatkinderen theaterworkshops. Op het einde van de workshops wordt er een theatervoorstelling georganiseerd die tot doel heeft de bevolking in Ngozi te sensibiliseren over de problematiek rond straatkinderen en kinderen in conflict met de wet.

AFEV

AFEV (Action en faveur des enfants vulnérables) richt zich op de sociale en economische re-integratie van jongeren die uitgesloten zijn van de maatschappij (straatkinderen, ex-kindsoldaten en kwetsbare meisjes). De organisatie werkt in Ngozi, één van de grootste steden van Burundi met een groot aantal straatkinderen.

AFEV biedt de jongeren een professionele opleiding aan om zo hun sociale en economische re-integratie te bevorderen. Het gaat om een horecaopleiding waarbij de jongeren zich specialiseren in één van de volgende drie domeinen: keuken, zaal of bakkerij. De horecasector in Burundi is een groeiende arbeidsmarkt: het aantal restaurants is nog schaars en het productenaanbod en de vakkennis is er vaak beperkt. Daarna gaan ze aan de slag in het restaurant waar de opleiding plaats vindt of in een zaak in de omgeving.

AFEV biedt ook een programma speciaal aangepast voor meisjes die op straat leven. Zij belanden immers vaak in de prostitutie, worden uitgebuit als werkracht door Burundische families of krijgen al heel vroeg kinderen. Aangezien ze veel minder zichtbaar zijn op straat (maar er wel talrijk aanwezig zijn) kunnen ze moeilijker rekenen op een opvangnet.

DR Congo

De Democratische Republiek Congo heeft een moeilijke periode achter de rug van dictatuur en van een geopolitieke, regionale oorlog. Nog altijd is het oosten van het land niet volledig onder controle van de centrale overheid. Geweldplegingen (beroving, verkrachting, moord, enz.) zijn aan de orde van de dag, deels veroorzaakt door rebelligroeperingen die niet ontwapend zijn.

Kinderen die deel uit hebben gemaakt van het gewapend conflict vinden moeilijk hun weg terug in de burgerlijke samenleving. Veelal hebben deze kinderen gevochten in de oorlog, en zijn zij vaak zo beïnvloed door het geweld dat hun familie en naaste omgeving hen nog zelden accepteert. Het risico dat zij terugvallen in de criminaliteit of het straatleven is daardoor zeer groot.

Ze lijden ook op andere manieren onder de gevolgen van de oorlog: hun gezinnen zijn uiteengevallen, en ze beschikken over een zeer beperkte toegang tot medische zorg en onderwijs. Kinderen zijn weinig beschermd en moeten vaak voor zichzelf instaan.

Inmiddels is in de DR Congo de wet nr. 09/001 van 10 januari 2009 inzake kindbescherming goedgekeurd. Dit vormt een belangrijke stap in het juridisch kader omtrent kinderrechten in het land. Toch blijft er nood aan internationale samenwerking op vlak van kinderrechten aangezien deze nog altijd volop geschonden worden.

CEFADES

Het aanhoudend conflict in DR Congo heeft ontwrichtende gevolgen voor het sociaal en economisch weefsel. Door een hoge jongerenwerkloosheid migreren de jongeren naar de stad, komen ze op straat terecht, 'overleven' ze op basis van kleine criminaliteit en prostitutie of worden ze opgenomen in gewapende groeperingen. Opgenomen in de milities beschouwen de kwetsbare jongeren deze groeperingen als hun eigen gemeenschap, waarin zij zich eindelijk thuis en aanvaard voelen.

CEFADES ('Centre de Formation et d'Animation pour un Développement Solidaire') richt zich voornamelijk op sociale en economische re-integratie van straatkinderen en kinderen die in aanraking zijn geweest met het gewapend conflict, waaronder ex-kind-soldaten. Kinderen moeten opnieuw een plaats in de samenleving verwerven zonder geweld te gebruiken.

Om toch een toekomst te geven aan deze kinderen, biedt CEFADES beroepsopleidingen, psychologische begeleiding en ondersteuning bij de re-integratie in het gezin of de gemeenschap. Ook werkt CEFADES preventief door de gemeenschappen te sensibiliseren over de risico's van het gewapend conflict voor de kinderen.

Ze krijgen naast een alfabetiseringscursus de kans om verscheidene opleidingen te volgen zoals metser, schrijnwerker, landbouwer, kleermaker of bakker. Op die manier worden de jongeren niet enkel gere-integreerd in de samenleving, maar wordt de diversiteit aan economische ontwikkelingen in de regio ook gestimuleerd. Door het creëren van andere professionele activiteiten naast de landbouw wordt mogelijk ook een ontwikkeling in gang gezet die gunstig is voor de hele bevolking.

Ook investeert CEFADES in netwerken en samenwerkingsakkoorden met verschillende instanties: NGO's, parochies en economische actoren in de regio. Op die manier wordt het project goed geïmplementeerd in de lokale structuren, wordt samenwerking gestimuleerd en heeft CEFADES haar expertise over de onderwerpen kunnen verbreden.

MUSAKALA

Onder andere de acute overbevolking en de grondschaarste op de heuvels van Noord-Kivu maakt het voor steeds meer families moeilijk om te leven van de inkomens van hun grootste bron van inkomsten: de landbouw. In Butembo in Noord-Kivu ondersteunt KIYO het Musakalaproject. Dit project vergroot de voedselzekerheid van de lokale bevolking. Vaak moet een familie met tien kinderen immers zien te overleven van een lapje grond van 25 op 25 meter. Om deze onhoudbare situatie tegen te gaan, biedt Musakala families uit de hooglanden de kans om te migreren naar nieuw gecreëerde dorpen, gelegen in de laaglanden van Noord-Kivu.

Na een selectie waarbij wordt gepeild naar de levensomstandigheden en de motivatie van kandidaatgezinnenfamilies, worden voor elk nieuw dorp honderd gezinnen geselecteerd. Deze nieuwe inwoners krijgen vervolgens vormingen over de landbouwmogelijkheden, de gezondheidsomstandigheden in de laaglanden en de mogelijke commerciële samenwerkingsverbanden die zij in de toekomst kunnen aangaan met hun dorpsgenoten.

De laaglanden zijn erg dunbevolkt en kennen grote percelen secundair woud. Dit woud heeft een vruchtbare bodem die na ontginning geschikt is als landbouwgrond. Aan elk gezin wordt twee hectare grond ter beschikking gesteld voor persoonlijk gebruik en zes hectare landbouwgrond voor commerciële teelten, waarbij ze worden aangespoord om samen te werken met hun burens, om schaalvergroting te promoten. Elk dorp is ook uitgerust met gezondheidscentra en een basisschool. De nieuwe bewoners van de dorpen, maar ook de bevolking uit de omgeving worden betrokken bij de verdere uitbouw van deze infrastructuur.

Nu al zien we de positieve resultaten van deze methode: de eerste school telt niet alleen leerlingen uit de nieuwe dorpen, ook kinderen uit de omgeving hebben nu voordeel van de nieuwe infrastructuur. De nieuwe wegen die worden aangelegd stimuleren de toename in transportmogelijkheden en de lokale economie. Musakala hoopt zo een duurzaam verhaal te worden, dat staat voor integrale ontwikkeling, niet enkel ten voordele van de bevolking uit de hooglanden, maar ook voor de bevolking uit de laaglanden.

CENTRE DORIKA

Centre Dorika is actief in Goma, Noord-Kivu. Door kinderen en de gemeenschap te sensibiliseren over kinderrechten, beoogt ze een vermindering van de kinderrechtschendingen in de regio.

Samen met kinderen ontwikkelt Centre Dorika educatieve instrumenten, zoals getuigenissen, voor de sensibilisering van de kinderen en de bredere gemeenschap over kinderrechten en meer bepaald de situatie van straatkinderen en kinderen die betrokken zijn bij gewapende conflicten. Dit doet ze via scholenwerking, radio, televisie en theater. Ook doet Centre Dorika samen met de kinderen aan beleidsbeïnvloeding bij lokale en provinciale bestuurders. Ze vraagt aan deze autoriteiten om zich te engageren voor een alternatief opvoedingsmodel dat ze wil introduceren in scholen en waarin aandacht uitgaat naar kinderrechten.

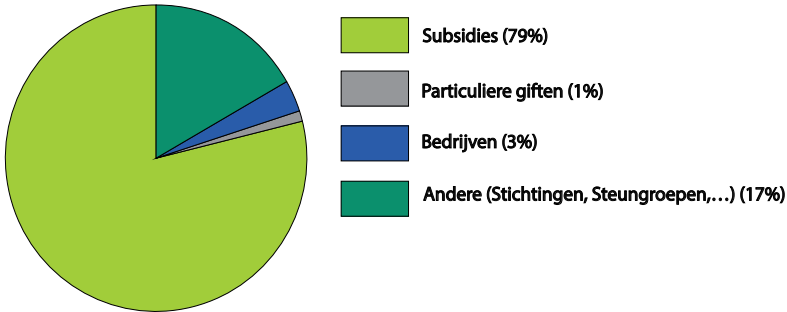

KIYO is voor het grootste deel van haar werking afhankelijk van subsidies. Daarnaast bestaat een deel van de inkomsten uit particuliere giften en sponsoring van bedrijven, stichtingen en steungroepen. De overgrote meerderheid van haar uitgaven gaat naar de werking in het Zuiden en een minderheid naar de noordwerking en algemeen beheer. De grafieken hiernaast geven een overzicht van de inkomsten en uitgaven >>

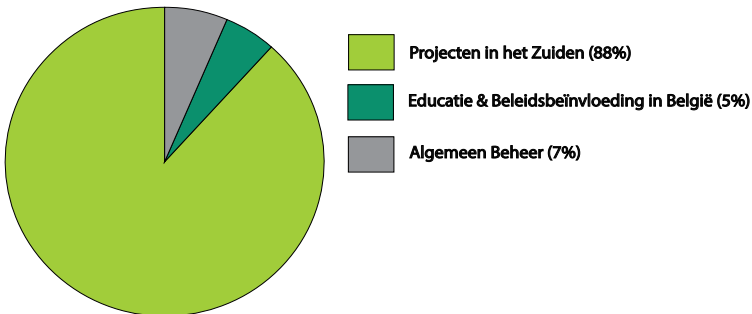

Budgetten

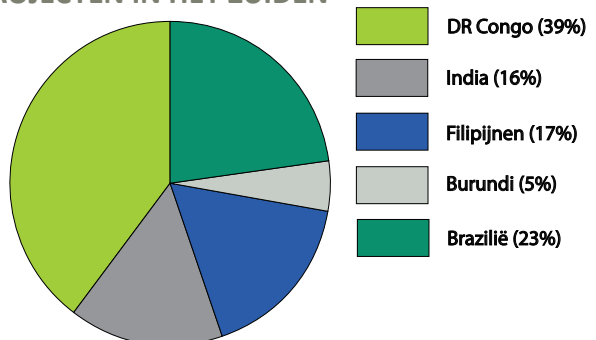
INKOMSTEN

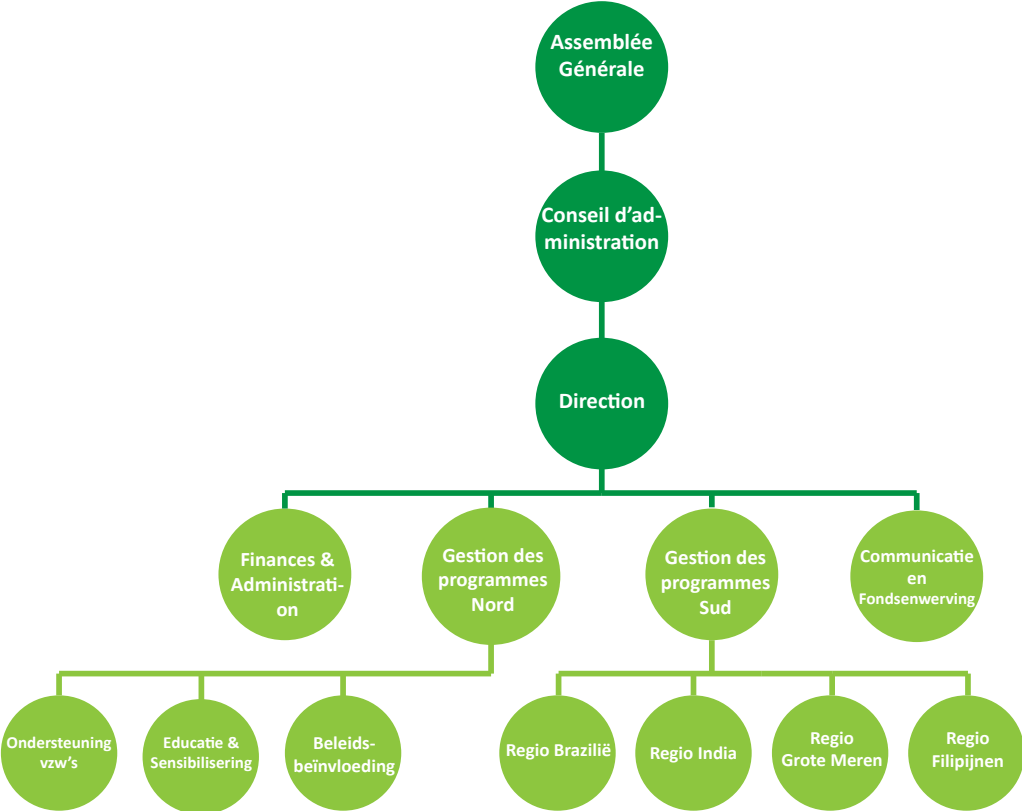
UITGAVEN

UITGAVEN PROJECTEN IN HET ZUIDEN

Organigram

Colofon

Contactgegevens:

KIYO
Brogniezstraat 46
1070 Brussel
België
0032 2 510 61 93
info@kiyo-ngo.be
www.kiyo-ngo.be
BE13435025856139

Foto's: © Karen Nachtergaele, Filip Vandenbempt, Iris Bogaerts, Joost De Bock & Annelies Maertens

Vormgeving: Merel Entius

Druk: Mailingman
September 2013

Volg ons ook op **Facebook**

<http://www.facebook.com/KIYONGOVOORKINDERRECHTEN>

Of volg ons op **Twitter**

http://www.twitter.com/KIYO_ngo

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van KIYO 2013 ©